

Oblak na Hoře Sunset.

Oblak.

Lukáš 21:25-27.

25 A budouť znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi soužení národů, nevědoucích se kam dít, když zvuk vydá moře a vlnobití,

26 Takže zmrtnějí lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všecken svět. Nebo moci nebeské pohybovati se budou.

27 A tehdyť uzří Syna člověka, an se béře v oblace s mocí a slavou velikou.

Tyto verše Písma čtou se stovky let. V myšlenkách lidí bylo zjevení mraků a zjevení Ježíše Krista vždy spojeno. Dokonce i učení teologové, kteří věří v návrat Pána na zem, aby si vzal jeho nevěstu, vytvořili toto

spojení ve svých myslích. Titíž teologové však mohou zmeškat jeho druhý příchod, protože ačkoli mají „oči k vidění a uši k slyšení“, odmítnou je použít k pochopení toho, co Bůh zaslíbil ve svém slově, předcházelo by druhému příchodu Krista.

Matouš 24, počínaje 23. veršem, je také svědkem těchto dnů před příchodem Krista,

23 Tehdy řekl-li by vám kdo: Aj, tutoť jest Kristus, anebo tamto, nevěřte.

24 Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak aby v blud uvedli, (by možné bylo,) také i vyvolené.

(Všimněte si, že Ježíš neřekl „falešní Ježíšovi“, ale falešní „pomazaní“, ti, kteří mají pravé pomazání, ale mluví to, co není pravda, falešné hlásné trouby.)

Ježíš varoval před podvodem při druhém příchodu, ale slíbil, že vyvolení nebudou svedeni, jejichž jména byla zapsána v Beránkově knize života před založením světa, a jsou předurčení k tomu, aby se přizpůsobili obrazu Ježíše Krista. „A které předurčil, ty také povolal a ospravedlnil a ty také oslavil.“ Ježíš však říká, že tito povstanou o kterém lidé řeknou „Zde je jeden pomazaný! Tady je jeden, kdo má slovo!“ V Matouš 24:25 pokračuje,

25 Aj, předpověděl jsem vám.

26 Protož řeknou-liť vám: Aj, na poušti jest, nevycházejte. Aj, v skrýších, nevěřte.

Mezi denominacemi jsou dnes ti, kteří by raději věřili vyznání, dogmatu nebo doktríně zrozenému z denominace než slovu. Naplňují toto písmo, protože říkají: „Zde je slovo, zde je pomazání. My členové rady, vedoucí, jsme se setkali v soukromí a hledali Pána. Nyní vyjdeme a řekneme vám, že toto je to slovo.“ Hledají soukromé odhalení a vnucují je svým následovníkům. Pamatujte, že on je to slovo. „*Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh... A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi...*“

Bez zjevení vykládají písmo, jako je Matouš 24:27,

27 Neb jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, takt' bude i příchod Syna člověka.

Z tohoto písmo očekávají, že Ježíš Kristus poletí po nebesích a bude křičet, že se vrátí, aby si vzal nevěstu. Ti, kdo toto učí, zapomínají na písmo, kde jasně říká, že jeho návrat bude „*jako zloděj v noci*“.

Podívejte se na civilizaci; putovala od východu na západ. Podívejte se na křesťanství, putovalo z východu na západ. Podívejte se na slunce; vychází na východě a zapadá na západě. V kapitole 10 je uvedeno, že Bůh zahájil poselství každého posla každému církevnímu věku na východě a poslední posel se objevil na západě, čímž dovršil Boží tajemství, jak je předpovězeno ve Zjevení 10:7.

Pokud by se tedy nadpřirozené jevy objevily lidem žijícím v posledních dnech před příchodem Páně, nastaly by tyto jevy na západě. Neboť „*jako blesk přichází od východu, ... na západ*“, tak se Ježíš Kristus zjevil od východu na západ prostřednictvím těchto sedmi poslů. Jak každý přinesl své poselství, tak zjevení pokračovalo a rozšiřovalo se s každým: Luther, který přinesl ospravedlnění; Wesley, posvěcení, letniční, pád Ducha svatého na počátku tohoto laodicejského věku; a nyní k naplnění tohoto poselství nevěstě, kde tato tajemství pronesl tento posel a Pečetě byly dokonce otevřeny.

Matouš 24:28,

28 Neboť kdežkoli bude tělo, tuť se sletí i orlice.

Proto jeho andělé shromáždí orly, ty, kteří žijí v tomto věku, ve věku orlů. Orli jedí čerstvé maso, ne „zvratky“, které naplní všechny denominační „stoly“ (Izajáš 28:8), ale pro čerstvé maso slova. To je místo, kde se orli shromáždí. Jak toto slovo vychází, tak se shromažďuje lid, který mu věří, jak je Bůh nazývá.

Matouš 24:29-30:

29 A hned po soužení, kteréž bude těch dnů, slunce se zatmí a měsíc nedá světla svého a hvězdy budou padati s nebe a moci nebeské budou se pohybovati.

30 A tehdyť se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tuť budou kvíleti všechna pokolení země, a uzříť Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s mocí a slávou velikou.

Další zmínka o příchodu syna člověka je v Daniel 7:13,

13 Viděl jsem u vidění nočním, a aj, s oblaky nebeskými podobný Synu člověka přicházel;

Daniel ve Starém zákoně dokonce svědčí o příchodu Syna člověka jako ve spojení s oblaky. Stejně tak Ježíš pokaždé, když mluvil o svém druhém příchodu, mluvil o oblacích.

V Arizoně, jak prohlašuje obchodní komora, v pětaosmdesáti procentech případů nejsou na nebi mraky. Ale 28. února 1963 se na obloze v Arizoně objevil mimořádný mrak, který byl opatřen obrázkem v článku napsaném Dr. Jamesem McDonaldem, profesor atmosférické fyziky na univerzitě v Arizoně v časopise „Věda“, 19. dubna 1963. Lidé byli požádáni, aby zaslali jakékoli dostupné fotografie nebo jiné informace, které by mohly objasnit původ tohoto mraku.

Proč zájem o jeden oblak? Jednoduše kvůli jeho fenomenální velikosti a výšce, vypočítané trigonometrií z osmdesáti lichých fotografií, jako dvacet šest mil na výšku, padesát mil na délku a třicet mil na šířku. Pozorování přicházelo ze dvou set osmdesáti mil jedním směrem a mnoho v jiných směrech ze vzdálenosti více než sto mil. Nádherná podívaná tohoto mraku zůstala ozářena slunečním světlem dvacet osm minut po západu slunce. Nad atmosférou, nad letovým stropem letadel, nad rámeček tam, kde se vlhkost může tvořit a kondenzovat a kde je nemožné, aby pocházela z rakety kvůli naprostému objemu vlhkosti, kterou by musela obsahovat, zůstává velký mrak vědeckou záhadou.

Redaktoři časopisu „Life“ narazili na tento článek ve „Vědě“ a 17. května (tentýž měsíc a den podle Písma, kdy Noe vstoupil do archy), 1963, zveřejnili obrázek oblaku s těmito slovy: „Mrak, který je příliš vysoký a příliš velký na to, aby to byla pravda, ale přesto, tady je jeho fotografie!“ Poprvé jsem se o oblaku dozvěděl z tohoto vydání „Life“. Když se podívám zpět, uvědomuji si, že článek byl zajímavý, ale nepřikládal jsem mu žádný zvláštní význam.

Jako služebník plného evangelia, naplněný Duchem Svatým, jsem věřil, že jsem člen nevěsty Kristovy, ale nebyl jsem tehdy dostatečně duchovní, abych si uvědomil, že Ježíš Kristus řekl, že jeho návrat bude provázet mraky. Jak pokorné, zpětně si uvědomit, že jsem nepřipisoval nadpřirozený význam tomu, co nebylo možné přirozeně vysvětlit vědou. Teprve v roce 1964 jsem slyšel pravdu o mimořádných událostech, ke kterým došlo, když se tento mrak objevil nad Arizonou.

Dne 22. prosince 1962, celé dva měsíce předtím, než se objevil oblak, bratr Branham, když seděl ve svém doupěti v Jeffersonville, Indiana, obdržel vidění, jedno z tisíců vidění, které za svého života obdržel. Dne 31. prosince 1962 vyprávěl tuto vizi svému sboru v Branham Tabernacle v Jeffersonville. Jeho slova té noci vyslechlo přibližně šest set přítomných a zaznamenané na pásku, když přinesl své kázání s názvem „Pánové, je nyní čas?“

Vyprávěl, jak byl v této vizi na úbočí hory a sundával semeno [cocklebur] bodláku z nohavice, když ho náhle šokovala mocná exploze, kterou pak navštívilo sedm andělů. Přiznal

shromáždění, že nezná význam této vize. To vidění ho nesmírně znepokojilo a v následujících týdnech se ostatním zmiňoval o tom, že se možná Boží záměr v jeho životě naplnil a měl být zabit výbuchem. Uvažoval, jestli tito andělé odnesou jeho tělo pryč jako to bylo učiněno pro Mojžíše.

Krátce po této zkušenosti s vizí, se svou rodinou přestěhoval do Tucsonu v Arizoně a usadil se tam. Pronesl několik kázání a začal zapadat do života v této pouštní komunitě, ale ta vize ho stále pronásledovala. Byl jeho čas brzy nastat? Kdy by to bylo?

Věrný své povaze outdoorového člověka a lovce zjistil, že si užívá oblíbený sport v této oblasti, lov divokého pouštního prasete známého jako Javelina. Právě během takového loveckého výletu se tato znepokojující vize naplnila.

Bylo 7. března 1963. Bylo ráno a bratr Branham vyrazil z tábora, aby pomohl svým bratřím a kolegům - lovcům, bratrům Fredu Sothmannovi a Eugene Normanovi, najít nepolapitelnou Javelinu. Jako obvykle již byl úspěšný v lovu svého zvířete. Vyšplhal na hřeben a nasměroval ostatní na cestu, kterou by se měli vydat, aby narazil na stádo prasat, které předtím viděl a on by je k nim přinutil dolů. Když chvíli odpočíval na hřebeni, všiml si, že na jeho nohavici je semínko bodláku [cocklebur]. Krátce poté, co se natáhl, aby ji odstranil, otrásl horou výbuch, a když se země pod ním zachvěla, vyskočil do vzduchu, aniž by věděl, co se stalo a co může očekávat dál.

Tam na obloze nad ním se objevilo sedm malých teček, jako letadla. O necelé mrknutí později se před ním zhmotnily tyto tečky - pyramida andělů s mocným andělem na vrcholu a třemi menšími anděly na každé straně. Stejně jako Pavel řekl, že byl uchvácen do třetího nebe, tak bratr Branham vyprávěl, že byl „chycen“ uprostřed této andělské konstelace. Právě v té době dostal pověření: „Vraťte se zpět na východ, odkud jste přišli, a prostřednictvím zjevení a vidění Bůh otevře sedm pečeti, které byly zapečetěny tajemstvím od doby, kdy je Jan zjevovatel zapsal do knihy Zjevení!

Bratři s ním věděli o vidění a zažili otřesy hory, ale pokud vím, přítomnost andělů si nebyli vědomi. Bratr Branham jim tehdy nařídil, aby nikomu neřekli, co viděli a slyšeli. 13. března 1963 opustil Tucson a vrátil se do Jeffersonville. Od 17. do 24. března zahájil nejvýraznější a nejpoutavější sérii kázání, která kdy byla v církvi známa.

Každou noc si vzal jednu pečeť a přímým zjevením a inspirací Ducha svatého každý den kázal Boží tajemství, která Bůh slíbil Danielovi, že nebudou zjevena až do času konce. To byl ten čas, o kterém se mluví v písmech, čas konce, a Bůh mluvil prostřednictvím svého proroka tak, jak to dělal vždy, ale tentokrát to slovo přišlo způsobem zjevení, které nikdy předtím člověku neříkalo. Nevěstě bylo ukázáno, že mnoho věcí, které hledali, je již minulostí. Už byl čas na nevěstu aby se „*udělat sama připravená.*“

Když se podíváte na fotografii vědy - matoucího mraku, můžete na ní vidět tvář Pána Ježíše Krista, hledícího a obráceného k východu, s vlasy jako vlna, jak ho viděl Jan Zjevitel. Nejevil se jako mladý muž, jako když ve třiatřiceti visel na kříži, ale jako soudce světa. Pro některé lidi to může být obtížné přijmout, ale neříká se v písmech na mnoha místech, že až bude syn

člověka zjeven, až se objeví, budou mraky?

Od distribuce obrázků o oblak něm mnoho lidí napsalo články. Profesor McDonald napsal další článek do časopisu 'Weatherwise', kde promítl teorii, že mrak mohl být způsoben výbuchem rakety ozbrojených sil nad Pacifikem toho dne. Stalo se však, že větrné sondy toho dne byly dokonalé na všech strategických místech a důkladná analýza těchto informací neodhalila žádné větry o takové rychlosti, aby přepravily trosky a vlhkost od té rakety k místu výbuchu, téměř pět set mil na moře, do pozice přímo nad Flagstaffem v Arizoně.

Faktem zůstává, že tehdy ani potom nebyli schopni najít vědecké vysvětlení pro oblak. Věřící v poselství bratra Branhama si však přejí získat co nejvíce informací o oblak, začali tomuto profesorovi psát a žádat o informace. Nakonec se rozzlobil a chtěl znát důvod duchovního významu, který je připisován oblaku.

Položil otázku jednomu z věřících, kteří jednoho dne vstoupili do jeho kanceláře. Muž ho odkázal na mě; tak mi zakrátko zavolal tento profesor. Zeptal se na můj zájem o oblak. Odpověděl jsem, že jsem prostě věřil, že je to naplnění Písma, a že jsem kazatelem, který očekával příchod Páně, cítil jsem, že protože neexistuje žádné vědecké vysvětlení, muselo to být nadpřirozeno výskyt. Vědecká nemožnost byla zcela zřejmá a vyžadovala, aby se nad atmosférou rozptýlily tuny vody. (Není divné, že v době Noema se vědci snažili dokázat, že na obloze žádná voda nebyla, a dnes se snaží dokázat, že tam voda byla?)

„Kdo byl William Branham?“ požadoval po mně.
(Zdá se, že někdo zmínil jméno bratra Branhama v souvislosti s oblak.)

Dával jsem si pozor, abych mu neřekl všechno, co jsem věděl, kvůli pokynům bratra Branhama, abych neříkal o oblaku, protože by to nebylo přijato. Ale když na mě naléhal, řekl jsem mu, že bratr Branham je muž Boží, o kterém jsme věřili, že je prorok.

„A co ta vize, kterou měl?“ zeptal se.

Řekl jsem mu vizi a vylíčil naše vysvětlení oblaku. Na to odpověděl: *„Víte, že nemohu přijmout toto vysvětlení!“*

„Ne, pane,“ odpověděl jsem. *„Nečekal jsem, že to uděláš, ale říkáš, že neexistuje žádné vysvětlení pro oblak...“*

„Neexistuje absolutně žádné vysvětlení,“ přerušil ho.

„Pane,“ pokračoval jsem, *„možná žádný nemáte - ale já ano - a já věřím svému!“*

Věc tímto rozhovorem neskončila, protože na scénu brzy vstoupil novinář a hledal příběh pro svůj list. Vyzpovídal Dr. McDonald, pak já a pokračoval ve svém hledání rozhovorem s bratry Normanem a Sothmannem. Uzavřel se mnou dohodu, že mi dovolí upravit jeho článek před zveřejněním. Zdálo se, že to bylo jednou, kdy mohla být odhalena pravdivá fakta, příznivá pro bratra Branhama a duchovně povznášející. Například v původním článku napsal *„Branham*

uzdravil tisíce". Nechal jsem ho, aby to změnil, aby četl: „Bratr Branham se modlil za tisíce a Bůh je uzdravil.“

Je neuvěřitelné, že tento reportér nyní tomuto poselství věří. On věří, že to byla návštěva Boha, že to bylo naplnění písmá v dnešní době. Jak to dokazuje sílu slova. Neblázněte s tím, pokud se tím nechcete nechat chytit. Pokud to dostatečně slyšíte a je tam nějaký život, i když můžete být jedním z těch tvrdohlavých semen, kterým trvá dlouho, než se objeví, přesto nakonec ožijete, když vás zasáhne světlo.

Reportérův článek vyšel v jeho novinách, které vyšly v nákladu dvě stě padesát tisíc, ale bohužel byl článek poté, co opustil jeho stůl, podroben dodatečné úpravě. V důsledku toho obsahoval nepřesnosti, které profesor McDonald považoval za urážlivé. Byl rozzlobený, zejména proto, že cítil, že jsem za to nějakým způsobem zodpovědný. V následném článku v novinách si vybil svůj hněv slovy: „Reverend Green by měl zanechat pověru ve 14. století, kam patří!“

Přirozeně jsem cítil povinnost mu znovu zavolat na telefon. Zeptal jsem se ho, zda by nebylo možné, že článek změnil redaktor, nikoli reportér, a oba nás špatně citoval.

Nenechal se však uklidnit a znovu obvinil, že je pošetilé věřit tomu, co jsme udělali ohledně mraku. Potom mi Bůh dal verš z Písma: Ježíš v Matouš v 16. kapitole řekl učným lidem: „Vy pokrytci, můžete rozeznat tvář oblohy; (můžete se podívat a říct, že je červená a zítra bude pršet), ale nedokážete rozeznat znamení času?“

Prohlašuji lidem tohoto věku, že písmá slibují, že bude oblak spojený se zjevením syna člověka na této zemi. Nyní vám přináším překvapivou zprávu, že v tomto století existoval takový mrak - mrak, který nelze vysvětlit vědou. Kdyby to šlo vysvětlit vědeckým principem, nemohl bych tomu uvěřit co s tím dělám, ale neexistuje žádné vysvětlení. Bylo mi řečeno mužem, o kterém věřím, že je Božím prorokem pro tento věk, Bratře Williamu Branhamovi, že k němu přišlo sedm andělů a odhalili tajemství knihy Zjevení, chytili ho ve svém středu, a když ho opustili, vytvořili tento oblak. Nemám důvod o tomto vysvětlení pochybovat. Mrak byl příliš velký, příliš vysoký a musel by obsahovat příliš mnoho vlhkosti, aby byl skutečný; ale faktem zůstává - bylo to skutečné. Bylo to nadpřirozené a Bůh to seslal jako znamení Nevěstě.

<http://www.believersnewsletter.org>

Email: info.bnl.ministries@gmail.com